

"ישיבישע בלאט"**"לאמדעס בדף-היומי" ב"שאלות" "ומראי מקומות"**

שאלות (מודגשות) ומראי - מקומות בלבד ללא תשובות

כריתות כ.

אלא לאו מתעסק איכא בייניהו, וקשה למה נאמר בלשון קושיא, והיה לו לומר כבכל מקום 'לימא כתנאי?' עי' תשובות מהרי"ם סי' סד'.

האם למסקנא חזרה בה הגמרא ותאנים שחורות ולבנות הם מין אחד? עי' רש"י ד"ה ור"י, ובשיטמ"ק, ועי' נר תמיד לעיל יט'.

ליקדם איכא בייניהו, ובמה נחלקו? עי' רש"י, שיטמ"ק בהשמטות ד"ה רבא, וחק נתן בדעת הרמב"ם.

נרות דולקות ארוכות, ועי' ערוך לנר ושפת אמת דהוא ט"ס וצ"ל נרות דולקות וכבויות.

להדליק את זו והדליק את זו פטור, זו גירסת רש"י, ועי' ערוך לנר מה שדן בדבריו, ורבינו גרשום וכן בשיטמ"ק גרסו חייב, וכן דעת הרמב"ם לפי מה שיוצא מדבריו שבת א' י', עי' שם ראב"ד, חק נתן, ומנחת ברוך יא' א', ועי' ש' מרכבת המשנה.

בשתי נשימות, ואיך שייך שיכבה ואח"כ ידליק? עי' ערוך לנר וכתר ישועה.

נהי דאקדומי לא מקדים אחורי לא מאחר, והאם ניתן מכאן להוכיח לגבי מעשים שצריך סדר בעשייתם ונעשו בב"א אי מהני? עי' ציונים לתורה לה', ודובב מישרים ח"א יח', ועי' ערוך השולחן או"ח רמב' כז' למה לגבי 'מלאכת מחשבת' אינו מעכב.

אלא דלא קמכוין וכו', ומה כוונת הגמרא דהוי מתעסק או שאינו פסיק רישא? עי' רש"י ובשיטמ"ק, ועי' ערוך לנר.

כגון שנתכוון לכבות העליונות כדי להבעיר את התחתונות, ועי' רש"י ותוד"ה כגון שנחלקו בבאור התירוץ, ומה שעומד ביסוד מחלוקתם עי' ערוך לנר, ועי' מחנה כהונה שו"ת ח"ב כא' אות א' דן בדין מקלקל בהבערה אי שייך כאן.

אמר רבי יוחנן עד כאן לא נתגלתה טעמא של הלכה זו, והאם אמרה בניחותא או בלשון תמיהה? עי' רבינו גרשום וחכמה ומוסר ח"א עמ' תז', וע"ע ירושלמי שבת ב' ה' ובשיירי הקרבן שם, נר תמיד ואביר יעקב.

להערות והארות ולקבלת הדף מידי יום- 0527652935, או gmail.com@7652935

ע"ב

דת"ק סבר לה כר"י דאמר הבערה ללא יצאת ומכאן מפורש דרק הבערה ללא יצאה ולא מכבה, עי' חוות יאיר קלב? עי' נצח ישראל שבת צו: ובה"ל שו"ת ח"א טו' ונר תמיד. עי' ערוך לנר שדן למה לא אמרנו שתנא קמא כאן הוא רבי יוסי עצמו? עי' תירוצו.

להקדים איכא בייניהו, ובאור התירוץ: עי' פרש"י ומה שתמה עליו בשיטמ"ק, ועי' עולת שלמה, כתר ישועה ואבני נזר או"ח רנג' איך שיישבו דבריו, ומה שפירש, ועי' רבינו גרשום.

רב אשי אמר וכו', עי' פרש"י, והאם ניתן להוכיח מדבריו שפסיק רישא מותר? עי' אבני נזר או"ח רנא' ב', וחידושי רבי שמואל כתובות ז' ב-ג, ועי' מרכבת המשנה שבת א' א' דכאן גם בודאי יכבה לא חשיב פס"ר, ועי' ערוך לנר בבאור דברי רש"י.

האם בתירוץ זה נחלקו באינו מתכוון או במלאכה שאינה צריכה לגופה? עי' תוד"ה סבירא, וכן בשבת מא. ויומא לד:, ועי' רש"י (הנ"ל) ורבינו גרשום, וברמב"ם שגגות ז' יב', ובאור דבריו בחידושי רבי חיים הלוי שבת י' יז', וטעמו דר"ש הפוטר באינו מתכוון עי' שערי יושר ש"ג כה'.

תוד"ה סבירא, במה שהניחו דלר"י אינו מתכוון בשבת פטור משום מלאכת מחשבת, עי' חי' רח"ה הנ"ל דהרמב"ם פליג, ומה שיקשה לפי זה קושיית התוס'? עי' חי' רח"ה, מרכבת המשנה דלעיל, חי' רבי שלמה מה' ובכתובות סימן ג' ועי' קה"י סי' יג'.

למה לא העמידו את מחלוקתם כדרך שהעמידו את מחלוקת התנאים בע"א? עי' ערו"ל"ב.

בבאור דברי הרמב"ם שגגות ז' יב', עי' כס"מ ולח"מ, מרכה"מ ריש שבת אבן האזל וערו"ל"ב.

תוד"ה דם עיקור במה שביארו דאיירי בשחיטה שלאחר עיקור, וקשה מה החידוש דהוי דם הנפש? עי' מנ"ח קמח', יד יהודה סז' א', רד"ל וערוך לנר. ובתיו"ט חולין ה' ג' הקשה לפירוש רש"י למה נקט עיקור טפי משאר פסולי שחיטה.

תוד"ה דם הקזה ביארו דבכל דם בעי שהנשמה יוצאה בו רק בהקזה לא רגיל שייצא, ועי' תפארת יעקב חולין לה: שהקשה לפי זה למה פליגי ר"י ור"ל בגמרא בדם הקזה טפי מכל דם? עי' תי' ועי' רמב"ם מאכ"א ו' ג' ויד יהודה סז' א'.

דם ביצים, מהו? עי' רש"י ותוס' ועי' ערוך לנר.

שיש בהם וכו', ולמה בעי את כל ה-ד' דברים? עי' תוד"ה שיש, שימ"ק, וערוך לנר.

אוציא דם מהלכי על שתיים וכו', ומה שלא אמר אוציא אדם? עי' פי' הר"ש משאנץ על התו"כ צו' י', תויו"ט ביכורים ב' ז' וראשון לציון שם, ועי' כתובות ס. עוד מקור לדם אדם, עי"ש שיטמ"ק.

לגבי בשר האדם אי מותר באכילה? עי' רמב"ם מאכ"א ב' ג' ושם במ"מ, רמב"ן כתובות ס. ר"ן ורא"ה שם, ובאור הגר"א יו"ד עט' ד'.

לע"נ הג"ר חיים בן-ציון בה"ג רבי משה זצ"ל נלב"ע טו' כסלו תשעח'